

Opinions

Publiquem a continuació les «Opinions» rebudes aquest mes i alguna que en el número anterior no es va poder publicar per falta d'espai.

Agraim a tots la seva aportació i esperem que l'èxit de la secció no decaigui en el futur, ja que considerem que és la tribuna més adequada per a exposar i donar a conèixer problemes i solucions, i per a crear un sentit de responsabilitat davant dels mateixos.

Moltes gràcies a tots. Us recordem que les vostres «Opinions» podeu adreçar-les a: Isabel Valls (Can Elies).

DECEPCIÓ

Al llegir en el número anterior d'aquesta revista l'article «Noves Escoles per al nostre poble», que firma la Sra. Caterina Escobairó, vaig experimentar una forta decepció i suposo que també l'hauran sentida tots aquells que sense prejudicis, partidismes ni egoismes, varem intervenir en la polèmica, pel que veig per algú desagradable, de donar un enfocament a l'ensenyament en el nostre poble.

En primer lloc, crec que val la pena aclarir que sempre resulta perillós el jutjar prematurament, com en aquest cas sembla que s'ha fet, les actituds dels altres.

Inclús en el detall d'estudiar la forma de la taula per les reunions que tenien que fer-se a París, sobre el Vietnam, s'ha de fer notar que si la taula és rodona no té presidència, en canvi d'altra manera tindria uns llocs de preferència. Això tan insignificant de cara a aquests senyors que, encara que somrients i simpatícs davant les càmares, estan moltes vegades al límit de la paciència, podria ésser la gota d'aigua que faria vessar el got reple.

Però bé, sembla que m'he sortit del tema; el que cal aclarir és que nosaltres no discutim «futeses» com s'insinua en aquell article, sinó que el que s'estudiava era quelcom més important, com és el problema de les futures escoles per als nostres fills.

Si, com diu la llei, en el nostre poble poden construir-s'hi quatre noves escoles, valia la pena de pensar on convenia més situar-les, no segons una persona sinó pulsant l'opinió de molts pares; això era el motiu de les reunions. Ultimament, amb l'aparició del «Libro Blanco», que diu que l'ensenyament primari serà obligatori fins els 14 anys, crec que aquest estudi valia la pena de fer-lo.

Espero que així justifiquem les reunions fetes i que no podran continuar tractant-nos d'innocents, com en l'article es feia.

Jaume Valls

SOBRE UNA NOTA DE LA REDACCIÓ

Acabo de llegir la col·laboració, Què en pensem de la violència?, i m'he donat compte que, després de la signatura —Miquel Colomer— hi havia una sorprenent «nota» de la redacció que té per finalitat —suposo— acabar d'omplir la plana.

L'anomenada «nota» diu: «I sense voler tallar les ales de l'articulista (?) creiem oportú concretar que...».

Jo em pregunto, ¿concreta alguna cosa aquesta «nota»? Cà, les tres condicions que anomena per admetre la violència, en M. Colomer ja les anomena:

«Si la gent ha esgotat tots els medis pacífics, i no hi ha solució a les bones i és necessària una solució, aquesta haurà de ser violenta. Es comprèn fàcilment que no es pot prendre la decisió de lluitar amb violència sense haver-ho pensat bé, cal pensar-ho molt abans de decidir-se a matar gent, que sempre hauria de ser la mínima possible.»

Llevat d'això la «nota» queda anul·lada, o solament val per assabentar d'una lectura que han fet els senyors autors de la «nota». Tots els espanyols li agraim llur lectura. Tot sigui per fer pujar el percentatge nacional de lectors.

Jo pensava que les «notes» de la redacció s'acostumaven a fer per aclarir, respondre o concretar un article, però no —com en aquest cas— per suplir l'espai d'un anunci.

En quant a que la Pau autèntica i no és la que causa por, ni la que lliga de mans, ni la que té gust de mort, ni la que fa mal, ja ho sabia.

Però, qui sap si la d'algun lloc no és aquesta?

Josep M. Roger

AUN PODEMOS HACER MAS

Todavía me parece oír el eco de la música del típico «Ball de Gitanes» que este año se ha celebrado en nuestra localidad después de 15 años que no se venía haciendo y que, según los entendidos, no estuvo del todo

mal. Como todas las cosas, ello ha requerido un esfuerzo, tanto para los participantes como para los promotores, incluso puede que también haya representado un esfuerzo económico. Esto último lo lamentaría de veras.

Después de felicitar efusivamente a unos y a otros, quiero hacerles las siguientes reflexiones. ¿Os habéis dado cuenta que una labor que ha durado unos cuatro meses y que habéis llevado a buen término, demuestra vuestras aptitudes para hacer algo aún más positivo de lo que habéis realizado? No podríais prestar vuestra colaboración para el logro de otros fines quizás más importantes?, no solamente los organizadores sino todos los que han participado. Nuestro pueblo y nuestra sociedad lo necesita de todos vosotros y de los demás. ¿Verdad?

Falcó

FEM HISTÒRIA

A mi, no m'hi va res

M'ha semblat adient aquest títol perquè llegint l'última revista del «Ronsana» he pogut constatar que amb tota aquesta, diguem-ne polèmica del grup escoltar, s'ha interessat a un sector força nombrós del poble.

Aquí va la meua opinió, i que consti que per la meua condició, no tinc arrels massa fondes ni a un sector de barri ni a l'altre (la primera vegada que vaig veure Santa Eulàlia em va agradar molt i n'estic joïós, perquè en molts punts que he estat, he dit que el meu poble és com un pessebre, que no té carrers, que això és un gran aventatge perquè avui dia s'està massa ple de grans nuclis, sorolls i de no poder veure el sol i la natura cara a cara).

Els anys han passat i ara, té!, resulta que això mateix és un gran problema. Perquè si fem història, tindrem d'acceptar que el primer grup escolar estava i està enclavat a La Sagrera, amb l'inconvenient que els nens i nenes del Rieral tenien forçament de traslladar-se a peu o en bicicleta dos quilòmetres o més, per assistir a l'escola, això quan feia fred, calor o pluvia, és un bon inconvenient, però més encara si hi posem que aquest tret és quasi tot per carregar força transitada per autos i camions, i ja sabem que els joves de vegades no tenen pas massa cura de guardar-se dels perills.

Lavors va semblar molt ben fet el grup que ara està enclavat al Rieral per treure aquests inconvenients i perills, perquè aquest abans

Electricidad

PALMAR

Instalaciones de agua y electricidad industriales y domésticas
Iluminación de jardines y piscinas

Colocación de bombas sumergidas superficie y depósitos a presión de Comercial «HUMET», S.A. de Santa Perpetua

Pisos CARETA (El Rieral)
SANTA EULALIA DE RONSANA

Calle Calvo Sotelo, 34
LLINAS DEL VALLÉS